DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 8 juli 2004 *

I mål C-166/03

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av B. Stromsky, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues och F. Million, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att besluta att endast arbeten med en finhalt av 750 tusendelar får betecknas guld, medan arbeten med en finhalt av 375 eller 585 tusendelar skall betecknas guldlegering,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (referent), R. Schintgen och N. Colneric,

generaladvokat: F. G. Jacobs,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att ha hört generaladvokatens förslag till avgörande den 19 februari 2004,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 10 april 2003, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att besluta att endast arbeten med en finhalt av 750 tusendelar får betecknas guld, medan arbeten med en finhalt av 375 eller 585 tusendelar skall betecknas guldlegering.

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 521a i code général des impôts (allmänna skattelagen), i dess lydelse enligt lag nr 94-6 av den 4 januari 1994 om införande av garantilagstiftning om ädelmetaller samt tulltjänstemäns befogenheter att kontrollera vissa personers administrativa ställning (JORF av den 5 januari 1994, s. 245) (nedan kallad CGI), föreskrivs följande:

"Endast arbeten av guld med en finhalt av minst 750 tusendelar får betecknas guld vid försäljning till enskilda i detaljhandelsledet.

Arbeten av guld med en finhalt av 585 eller 375 tusendelar skall betecknas guldlegering och vara försedda med uppgift om deras finhalt vid försäljning till enskilda i detaljhandelsledet."

Det administrativa förfarandet

3 Kommissionen, som ansåg att bestämmelsen var oförenlig med artikel 28 EG, inledde ett fördragsbrottsförfarande enligt artikel 226 EG. Efter att ha uppmanat Republiken Frankrike att inkomma med yttrande sände kommissionen, den 19 september 2001, ett motiverat yttrande till denna stat och uppmanade den att inom två månader från delgivningen vidta de åtgärder som var nödvändiga för att rätta sig efter det motiverade yttrandet.

4 Republiken Frankrike förklarade i en skrivelse av den 4 februari 2002 att artikel 522a CGI uppfyllde kraven avseende konsumentskydd och gott handelsskick och begärde att kommissionen skulle ompröva sin bedömning. Kommissionen beslutade att väcka denna talan.

Förfarandet

Parternas argument

5 Kommissionen har gjort gällande att artikel 522a CGI innebär förbud mot att i Frankrike saluföra arbeten som innehåller guld med en finhalt av 585 eller

375 tusendelar under beteckningen guld, medan beteckningen får användas för sådana arbeten i den medlemsstat de kommer från, och att den innebär en skyldighet att använda en annan beteckning för dessa arbeten, nämligen guldlegering, en beteckning som för konsumenterna är mindre välkänd och mindre ansedd. Bestämmelsen kan medföra att det blir svårare att saluföra sådana arbeten i Frankrike och kan följaktligen, åtminstone indirekt, hindra handeln mellan medlemsstaterna. De omtvistade bestämmelserna om beteckningar utgör därför sådana åtgärder med motsvarande verkan som är förbjudna enligt artikel 28 EG, såvida de inte kan motiveras av ett mål av allmänt intresse.

6 Kommissionen anser att nämnda bestämmelser om beteckningar inte är nödvändiga för att säkerställa konsumentskydd och gott handelsskick och att de inte kan motiveras med stöd av artikel 28 EG. Det räcker nämligen om medlemsstaterna föreskriver en lämplig märkning som säkerställer en korrekt information om det faktiska guldinnehållet i de olika arbeten som erbjuds till försäljning.

7 Den franska regeringen bestrider antagandet att den omständigheten att det finns två olika kategorier av arbeten har en avsevärd inverkan på handeln mellan medlemsstaterna. Genom att inte visa att handeln mellan medlemsstaterna påverkas har kommissionen inte fullgjort sin bevisbörda inom ramen för en talan om fördragsbrott.

8 Förekomsten av de båda beteckningarna guld och guldlegering, som motsvarar typer av arbeten med väsentligt olika guldinnehåll, svarar enligt den franska regeringen mot strävan att informera konsumenten, i syfte att säkerställa konsumentskyddet. Det rör sig om ett mål av allmänt intresse som kan motivera en bestämmelse om hur arbeten skall betecknas, med hänsyn till kraven i artikel 28 EG.

9 Systemet med dubbla beteckningar säkerställer dessutom att konsumenterna informeras bättre än genom det av kommissionen föreslagna systemet, det vill säga en märkning som endast anger arbetenas guldinnehåll. Genom sistnämnda system ges konsumenterna en enkel teknisk information, medan systemet med dubbla beteckningar går längre, eftersom konsumenterna faktiskt också tillhandahålls en lättbegriplig tolkning av de aktuella varornas kvalitet.

10 Den franska regeringen anser att det system med beteckningar som följer av artikel 522a CGI under dessa omständigheter inte strider mot artikel 28 EG.

Domstolens bedömning

11 Av fast rättspraxis följer att varje åtgärd som kan utgöra ett hinder, direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt, för handeln inom gemenskapen skall anses vara en åtgärd med motsvarande verkan som kvantitativa restriktioner, som därmed är förbjuden enligt artikel 28 EG (se dom av den 11 juli 1974 i mål 8/74, Dassonville, REG 1974, s. 837, punkt 5, svensk specialutgåva, volym 2, s. 343, och av den 11 december 2003 i mål C-322/01, Deutscher Apothekerverband, REG 2003, inte ännu offentliggjord i rättsfallssamlingen, punkt 66).

12 Kommissionen har, utan att motsägas av den franska regeringen, påstått att arbeten som innehåller guld med en finhalt av 375 eller 585 tusendelar lagligen saluförs under beteckningen guld i andra medlemsstater än Frankrike.

13 Beteckningen guldlegering är mindre attraktiv för konsumenterna än beteckningen guld.

14 Skyldigheten, enligt artikel 522a CGI, att sälja sådana arbeten under beteckningen guldlegering, medan de i ursprungslandet saluförs under beteckningen guld, kan under dessa omständigheter utgöra ett hinder för handeln inom gemenskapen.

15 Av detta följer att denna bestämmelse i CGI skall anses vara en åtgärd med motsvarande verkan som kvantitativ importrestriktion i den mening som avses i artikel 28 EG, utan att det är nödvändigt att visa att den har en avsevärd inverkan på handeln mellan medlemsstaterna

16 Vad gäller frågan huruvida en sådan bestämmelse ändå kan anses vara motiverad med hänsyn till gemenskapsrätten finner domstolen anledning att erinra om att en nationell bestämmelse, som antagits när gemensamma eller harmoniserade bestämmelser saknas och som utan åtskillnad är tillämplig på såväl inhemska varor som varor som importerats från andra medlemsstater, enligt domstolens praxis kan vara förenlig med fördraget i den mån bestämmelsen är nödvändig för att uppfylla tvingande krav avseende bland annat gott handelsskick och konsumentskydd, står i proportion till det mål som skall uppnås och detta mål inte kan uppnås genom åtgärder som medför en mindre begränsning av handeln inom gemenskapen (se dom av den 5 december 2000 mål C-448/98, Guimont, REG 2000, s. I-10663, punkt 27).

17 De finhalter som skall anges för att ange arbetenas andel av ädelmetall och det sätt på vilket finhalterna skall anges har på gemenskapsrättens nuvarande stadium inte harmoniserats. Det är dessutom vedertaget att artikel 522a CGI tillämpas utan att det görs åtskillnad mellan franska varor och varor som importeras från andra medlemsstater.

18 Det skall dessutom tillstås att syftet med den omtvistade bestämmelsen i CGI är att säkerställa gott handelsskick och konsumentskydd.

19 Genom de omtvistade bestämmelserna föreskrivs emellertid, för sådana arbeten med de två lägsta renhetsgraderna, som säljs till de enskilda i detaljhandelsledet, dubbla beteckningar som är överflödiga. Bestämmelserna innebär nämligen krav på användning, inte bara av arbetets finhalt, som ger objektiv information om dess renhetsgrad, utan även av beteckningen guldlegering, vilket i detta avseende är en information som är klart mindre tydlig.

20 Av detta följer att systemet med dubbla beteckningar, som föreskrivs i artikel 522a CGI, inte står i proportion till syftet att säkerställa gott handelsskick och konsumentskydd och att detta syfte kan uppnås genom åtgärder som medför en mindre begränsning av handeln inom gemenskapen.

21 Domstolen konstaterar följaktligen att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att besluta att endast arbeten med en finhalt av 750 tusendelar får betecknas guld, medan arbeten med en finhalt av 375 eller 585 tusendelar skall betecknas guldlegering.

Rättegångskostnader

22 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att besluta att endast arbeten med en finhalt av 750 tusendelar får betecknas guld, medan arbeten med en finhalt av 375 eller 585 tusendelar skall betecknas guldlegering.**

2) **Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Timmermans Puissochet Cunha Rodrigues

Schintgen Colneric

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 juli 2004.

R. Grass C.W.A. Timmermans

Justitiesekreterare Ordförande på andra avdelningen